

Paikallispolitiikkaa rajat auki – vai rajat kiinni?

Lyhyehkön poliittisen urani aikana olen havainnut harmikseni, kuinka suljettua päätöksen teko voi toisinaan olla. Suomessa on totuttu ”vasempaan laitaan, oikeaan laitaan ja keskikaistaan”. Lisäksi on johonkin suuntaan kallellaan olevia välimuotoja ja niitä jotka kallistaa kupeensa aina siihen suuntaan, mistä sillä hetkellä rapsutetaan.

Välillä eteen tulee tilanteita, missä kaikki osapuolet tietävät mikä ratkaisu toimisi parhaiten. Silti vastakkain asettelu ei anna olla samaa mieltä ja salissa äänestetään vastakkain. Puolueen kannasta erottuva saa mulkaisun äänestäessään ja jää odottamaan jälkipuintia. Tottakai äänestykseen pitää olla perustelut ja niitä pitäisi pystyä kunnioittamaan. Tämä ei ole ainoastaan paikallistason ongelma, vaan myös havaittavissa valtakunnallisessa ja jopa maailmanpolitiikassa.

Olen kauhulla seurannut ja monissa keskusteluissa ääneen todennut, kuinka Amerikan malli on pikkuhiljaa rantautunut myös tänne pohjolaan. Sen sijaan, että pyrittäisiin vakuuttamaan kansalaiset ja äänestäjät omalle puolelle – yritetään mustamaalata ja saada vastapuoli näyttämään epäonnistuneelta. Miksei politiikkaa voida tehdä enemmän yhteistyössä? Meillä Lempäälässä voitaisiin esimerkkinä käydä huomattavasti enemmän avoimia keskustelutilaisuuksia valtuutettujen kesken. Iltakoulu tai seminaari ennen isoja päätöksiä antaisi mahdollisuuden keskustella vähemmän virallisesti, ilman ”puhujanpöntön” paineita. (puhujanpönttö tarkoittaa tässä yhteydessä valtuuston edessä sijaitsevaa mikrofoniälyä – ei niinkään itse puhujaa). Näin myös se hieman hiljaisempi tai vähemmän otsikoissa viihtyvä valtuutettu voisi kertoa mielipiteensä muille huomattavasti matalammalla kynnyksellä.

Olen itse kokenut tärkeäksi löytää muista puolueista ne omat luotetut, joiden kanssa asioista voi turista vaikka kahvikupposen ääressä. Koen myös onnistuneeni tässä ja olen vastakin käytettävissä rakentaviin keskusteluihin. On äärimmäisen tärkeää nähdä ja kuulla asioista myös toisesta näkökulmasta, ennen kuin sokeasti määrittelee oman kantansa vain yhden suunnan alustuksesta. Vaikka useassa puolueessa on ammattilaisia monilta eri aloilta - on puolueissa myös valtuutettuja, jotka eivät ole ammattilaisia juuri missään käsiteltävissä asioissa ja ovat silti yhtä arvokkaita mielipiteineen. Sanonta ”tieto lisää tuskaa” pitää politiikassakin toisinaan paikkaansa, olen itse mieluummin enemmän kuin vähemmän perillä päätettävistä asioista. Joskus toki huomaa äänestystilanteessa, että ko. asia on ”päätetty” jo ennen päätettäväksi tuloa ja se on ns. pakko päättää.

Jokaisen valtuutetun ja puolueen pitäisi tähdätä oman kuntamme kehittämiseen ja hyvinvointiin. Miksei sitä voisi tehdä siis enemmän yhteistyönä saavuttaaksemme parhaan mahdollisen ratkaisun?

Yhteistyöterveisin
Henri Haapajoki